

כפיית
התייצבות

4. אדם שהוזמן כאמור בסעיף 2, והענין שבקשר אליו הוזמן הוא בשיפוטו הייחודי של בית הדין, וכן אדם שהוזמן כאמור בסעיף 3, ולא התייצבו במועד ובמקום שנקבעו בהזמנה ולא נתנו נימוק לכך להנחת דעתו של בית הדין, רשאי בית הדין ליתן צו מעצר לשם כפיית התייצבותו של המוזמן; ורשאי הוא, אם ניתן צו כאמור ואם לאו, לחייבו בתשלום ההוצאות, כולן או מקצתן, שנגרמו מחמת אי-התייצבותו ולקנסו בסכום שלא יעלה על שבעים וחמש לירות.

חובה
שהיענות

5. אדם שהתייצב או הובא לפני בית דין כאמור, וסירב למסור עדות, או להגיש מסמך שברשותו, או להשיב על השאלה שהוצגה לו, ולא נתן לסירובו נימוק להנחת דעתו של בית הדין, רשאי בית הדין לקנסו בסכום שלא יעלה על שבעים וחמש לירות, ולחייבו בתשלום ההוצאות כולן או מקצתן, שנגרמו מחמת סירובו; אך בית הדין לא יהיה מוסמך לקנס או לחייב אדם על שלא השיב על שאלה או שלא הגיש מסמך שלדעת בית הדין לא היה חייב להשיב או להגיש על פי הדין המחייב בבית המשפט.

תשלומי
דמי בטלה

6. בית דין רשאי לצוות, שבעל דין ישלם לאדם שהוזמן והתייצב לפניו דמי בטלה בשיעור שייקבע בתקנות.

הזמנת אדם
כלוא בבית-סוהר

7. (א) בית דין המזמין אדם לפי סעיף 2 כשהענין הוא בשיפוטו הייחודי, או המזמין אדם לפי סעיף 3, והאדם כלוא בבית סוהר או נתון במעצר, רשאי להורות בצו ערוך אל הממונה על בית הסוהר או על מקום המעצר, להביאו לפני בית הדין; צו שניתן לפי סעיף זה כוחו יפה לישיבה אחת בלבד של בית הדין.

(ב) ההוראות שבסעיף 95(2), (3) ו-(4) שבפקודת בתי הסוהר, 1946, יחולו בשינויים המחוייבים לפי הענין, על הבאתו של אדם כאמור, על שמירתו ועל הפקדת ההוצאות הכרוכות בהבאתו.

ביצוע ותקנות

8. שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

משה שפירא
שר הדתות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

³ ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1472, עמ' 6.

מספר 28

חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה (תיקון), תשט"ז-1956 *

1. בסעיף 1 לחוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי):

(1) בהגדרת "בנין חקלאי", בסופה, יוסף "או מבנה מאגר";

(2) לאחר הגדרת "בנין תעשייתי" יוספו הגדרות אלה:

"מבנה מאגר" - בריכת מים, מגדל מים, מגדל תחמיץ ובור תחמיץ;

"בנין" - בנין עירוני, בנין חקלאי, בנין תעשייתי ומבנה מאגר";

* נתקבל בכנסת ביום ב' בניסן תשט"ו (14 במרס 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 244, תשט"ו, עמ' 187.
¹ ס"ח 68, תשי"א, עמ' 44.

(3) בהגדרת "ציוד" אחר "מתקנים" יבוא "למעט רשת צינורות מים שמתחת לפני הקרקע";

(4) בהגדרת "נכסים" אחר "בנין תעשייתי" יבוא "מבנה מאגר";

(5) בהגדרת "בעל" –

(א) בפסקה (1), במקום "בבנין עירוני או בבנין תעשייתי" יבוא "בבנין עירוני, בבנין תעשייתי או במבנה מאגר שאינם מוחזרים לתקופה שלמעלה משלוש שנים";

(ב) בפסקה (4) (ב), במקום הקטע המתחיל במלים "ב) בכירת משנה" והמסתיים במלים "תקופת החכירה הראשית" יבוא קטע זה:

"(ב) לענין פסקת משנה (א) –

(1) בכירת משנה שהיא לכל תקופת החכירה הראשית ובכירת משנה ליותר מ-15 שנה, שהיא חלק מחכירה ראשית יבוא חוכר המשנה במקום החוכר הראשי;

(2) בכל מקרה אחר של חכירת משנה, יראו את חוכר המשנה כחוכר ראשי לגבי חלק יחסי מחלקו של החוכר הראשי, כיחס שבין תקופת חכירת המשנה לבין תקופת החכירה הראשית".

(1) בפסקה (5), במקום "יראו את החברה או האגודה השיתופית כבעלו של הנכס, על אף האמור בפסקה (4)" יבוא "יראו את הנכס לענין פסקה 4 (א) כאילו לא היה מוחזר בחכירה ראשית או בחכירת משנה, הכל לפי הענין".

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 2

(1) בסעיף קטן (ב) –

(א) במקום פסקאות (1), (2) ו-(3) תבוא פסקה זו:

"(1) לגבי בנין – 0.45%".

(ב) פסקאות (4), (5), (6) ו-(7) יסומנו כפסקאות (2), (3), (4) ו-(5).

(2) במקום סעיף קטן (ד) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(ד) בנינים שבנייתם נגמרה לאחר ה-1 באפריל של שנת שומה מסויימת, וכן מטעים שניטעו או ציוד שהובא מחוץ לשטח המדינה לאחר התאריך האמור, תהיה הארנונה המגיעה מבעליהם באותה שנת שומה סכום שיחסו לסכום הארנונה לפי השיעור שנקבע בסעיף קטן (ב) כיחס יתרת חדשי שנת השומה לשנים עשר, ולצורך זה רואים חלקו של חודש ככולו.

(ה) לגבי נכסיו של בעל משק בנקודת התישבות חקלאית שתקופת קיומה אינה עולה על חמש שנים והם משמשים לאותו משק, יהיו שיעורי הארנונה מחצית השיעורים הנקובים בסעיפים קטנים (ב) ו-(ד), לפי הענין.

"נקודת התישבות חקלאית" לענין סעיף קטן זה – נקודת התישבות חקלאית או משק חקלאי יחיד אשר מרחקם ממקום ישוב שתקופת קיומו עולה על חמש שנים הוא למעלה מ-3 קילומטר."

3. בסעיף 4 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 4

(1) בסעיף קטן (א) (1), בסופו, במקום המלים "בהערכה האחרונה שקדמה לשנת השומה" יבואו המלים "בהערכה לפי הפקודות האמורות שנקבעה לאחרונה לפני שנת השומה".

(2) אחרי סעיף קטן (א) יווסף סעיף קטן זה:

"(א) בכנין שחלקיו השונים נבנו בתקופות שונות יראו את התאריך בו נגמרה בנייתו של החלק הגדול ביותר באותו בנין כתאריך גמר בנייתו של הבנין כולו, ובלבד שאם היו בכנין כמה חלקים גדולים ביותר והם שווים ביניהם, יראו אותו החלק שנבנה אחרון כחלק הגדול ביותר לענין סעיף זה; גודל חלקי הבנין השונים ייקבע לפי שטח הרצפות של כל חלק."

(3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:

"(ב) בכנין חקלאי ובמבנה מאגר – כפולת השווי השנתי הנקי, לפי הענין, בהתאם לשיעורים האמורים בסעיף קטן (א). כשווי שנתי נקי יראו –

(1) בכנין חקלאי – את הסכום המתקבל מהכפלת מספר המטרים הרבועים של כל שטח הרצפות שבבנין, להוציא מרפסות פתוחות וגזוזטראות, כלירה אחת;

(2) במבנה מאגר – את הסכום המתקבל מהכפלת מספר המטרים המעוקבים של נפח המבנה, כלהלן:

(א) בריכת מים – כלירה;

(ב) מגדל מים – כלירה וחמש מאות פרוטות;

(ג) מגדל תחמיץ – ב"פ 500 פרוטות;

(ד) בור תחמיץ – ב"פ 250 פרוטות."

(4) יימחק סעיף קטן (א).

(5) בסעיף קטן (ד) –

(א) בפסקה (1), במקום "או" יבוא פסיק ואחרי "בננות" יבוא "ושאר עצי פרי שאינם זיתים או גפנים", ובמקום "75 ל"י" יבוא "עד 100 ל"י";

(ב) בפסקה (2) יימחקו המלים "עצי פרי", ובמקום "40 ל"י" יבוא "75 ל"י".

(6) לאחר סעיף קטן (ד) יבוא סעיף קטן זה:

"(ד) במטעים כאמור בסעיף קטן (ד) – כל עוד אינם נושאים פרי – מחצית הסכומים הנקובים באותו סעיף קטן, לכל דונם או לכל חלק ממנו."

תיקון כע"פ 5

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(א) בעלו של בנין שבנייתו נגמרה, או שנרכש אחרי יום 1 באפריל של שנת שומה מסויימת, וכן בעלם של מטעים שניטעו או שנרכשו וצידוד שהובא מחוץ לשטח המדינה אחרי התאריך האמור, חייב למסור למנהל הצהרה על הנכסים האמורים, תוך שלושים יום מיום גמר הבניה, הנטיעה, הרכישה או ההבאה כאמור.

(א) בעלם של בנין או של מטעים שמסר הצהרה לפי סעיפים קטנים (א) או

(א) בשנת שומה מסויימת, לא יהיה חייב, על אף האמור בסעיף קטן (א), למסור הצהרה עליהם בכל שנת שומה שלאחר מכן, אלא אם חל בהם שינוי."

5. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה:

הוספת
סעיף 5א

5א. הוכיח בעל נכסים, בעת מסירת ההצהרה לפי סעיף 5 ולהנחת דעתו של המנהל, כי שוויו של נכס מנכסיו לפי חוק זה הוא פחות מן הסכום שהיה מתקבל בעדו בשוק במכירה מרצון, יהיה שוויו של הנכס, לענין חוק זה, כפי שנקבע בתקנות, ובלבד שלא יעלה על הסכום שהיה מתקבל בעדו בשוק במכירה מרצון."

6. בסעיף 14 (א) לחוק העיקרי, בפסקה (1), במקום "האחד ב־1 ביולי והאחד ב־1 בינואר של שנת השומה", יבוא "האחד לא יאוחר מיום 30 באפריל והאחד לא יאוחר מיום 31 באוקטובר של אותה שנת שומה".

תיקון סעיף 14

7. הנאמר בסעיף 17 לחוק העיקרי יהיה סעיף קטן (א) ואחריו יוסף סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 17

"(ב) (1) בכפוף להוראות סעיף קטן זה תיגבה הארנונה מאת בעל הנכסים;

(2) לא שילם בעל הנכסים את הארנונה במועד שנקבע לתשלומה, מותר למסור הודעה על כך לכל אדם המשלם לבעל דמי שכירות בעד הנכסים או בעד חלק מהם, לפרש בה את סכום הארנונה שלא נפרעה במועדה, ולדרוש כי בעתיד, עד לפרעון סכום הארנונה אשר עליו נמסרה הודעה כאמור, ישולמו כל דמי השכירות (בין אם הגיע מועד פרעונם בעת מתן ההודעה ובין אם לאו) לקרן; הודעה כאמור תיפיה כוחו של המנהל לגבות לזכות הקרן כל דמי שכירות כאמור, ולהפטיר מהם;

(3) היו נכסים כבעלות משותפת בחלקים בלתי מסויימים, רשאי המנהל לגבות את הארנונה מכל אחד מהבעלים המשותפים או מאחדים מהם, וכל מי שנגבתה ממנו ארנונה כאמור זכאי לקבל מהשותפים עמו כבעלות סכום כשיעור הארנונה המגיעה מהם, ורשאי הוא לעקל את ההכנסה העולה מן הנכסים עד לגביית הסכום המגיע מהם;

(4) סעיף זה לא יפורש ככא לשנות, לסכל או לבטל את אחריותו של המחזיק בנכסים מכוח חוזה, הסכם או בדרך אחרת, כלפי בעל הנכסים בענין חובת הדייר לשלם לו את הארנונה החלה על הנכס, אלא שלעולם יהיה הבעל חייב, כלפי הקרן והמנהל בתשלום הארנונה."

8. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "שנה" יבוא "שלוש שנים".

תיקון סעיף 18

9. בסעיף 19 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 19

19. (א) בעל נכסים יהיה פטור מתשלום הארנונה אם שוויים של כל נכסיו לא עלה באחד הימים של שנת השומה על 100 לירות; הפטור לפי סעיף קטן זה אינו שולל כשלעצמו, מבעל הנכסים את הזכות לקבלת פיצויים לפי חוק זה."

10. בסעיף 29 לחוק העיקרי יימתקו המלים "ציוד או".

תיקון סעיף 29

11. תחילתו של חוק זה ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

תחילה

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה